

ÎNCHEIERE

26 aprilie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Sveatoslav Moldovan
Mariana Pitic

examinând, fără înștiințarea participanților la proces, chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Multibrok-com”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Multibrok-com” împotriva Biroului Vamal Bender și Serviciului Vamal cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 decembrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Multibrok-com” și menținută hotărârea Judecătoriei Căușeni din 13 iulie 2016,

c o n s t a t ă

La 01 iunie 2016, SRL „Multibrok-com” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Vamal Bender și Serviciul Vamal cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că prin decizia agentului constator din 18 aprilie 2016 a fost sancționată pentru faptul că nu a fost respectată procedura de tranzit.

Susține că, nefiind de acord cu aceasta a contestat-o la Serviciul Vamal care a respins cererea prealabilă și a menținut decizia din 18 aprilie 2016.

Declară că nu a încălcat nici o prevedere legală și că transportatorul avea marfă în grupaj, din aceste motive primul punct de la Leușeni a fost terminalul vamal de la Cricova, unde o parte din marfă urma să fie descărcată sub controlul organelor vamale cu aplicarea unei plombe, după care urma să fie transportat restul mărfii la terminalul din Căușeni.

Invocă reclamanta că, transportatorul la 19 februarie 2016 (zi de vineri) s-a reținut și s-a prezentat la 22 februarie 2016 (zi de luni) la terminalul Căușeni.

Cere SRL „Multibrok-com” anularea deciziei agentului constator asupra cazului de contravenție vamală cu răspundere materială din 18 aprilie 2016 prin care a fost aplicată sancțiunea materială sub formă de amendă SRL „Multibrok-com” în mărime de 3 % din valoarea obiectului de contravenție, ce constituie 4041 lei și anularea deciziei Serviciului Vamal de respingere a contestației depusă de SRL „Multibrok-com” împotriva deciziei de sancționare din 18 aprilie 2016.

Prin hotărârea Judecătorei Căușeni din 13 iulie 2016, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 07 decembrie 2016, a fost respins apelul declarat de către SRL „Multibrok-com” și menținută hotărârea Judecătorei Căușeni din 13 iulie 2016.

Atât instanța de fond cât și instanța de apel și-au întemeiat soluția făcând referire la faptul că SRL „Multibrok-com” fiind titularul operațiunii de tranzit a fost responsabilă pentru executarea operațiunii de tranzit, inclusiv era obligată să prezinte în termenul stabilit organului vamal de destinație mărfurile plasate în regim de tranzit.

La 17 februarie 2017, SRL „Multibrok-com” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 decembrie 2016 și hotărârii Judecătorei Căușeni din 13 iulie 2016 cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În susținerea recursului SRL „Multibrok-com” a invocat ilegalitatea și netemeinicia hotărârilor instanțelor de judecată ierarhic inferioare.

De asemenea a indicat că, contrar prevederilor art. 267 lit. b) Cod Vamal, în acțiunile brokerului vamal SRL „Multibrok-com” lipsesc elementele care ar demonstra vinovăția lui, întrucât întârzierea de facto nu a avut loc, în cazul din speță, transportatorul urma să descarce marfa până la Terminalul Vamal Căușeni, iar în așa situație termenul se prelungește din oficiu cu 24 ore, ceea ce nu a fost luat în considerație nici de instanța de fond, nici de instanța de apel.

Invocă recurenta că având în vedere prelungirea din oficiu a termenului de tranzit în legătură cu descărcarea prealabilă a mărfii cu 24 ore, transportatorul urma să fie în punctul de destinație – Terminalul Vamal Căușeni la 20 februarie 2016, într-o zi nelucrătoare, astfel termenul limită în interiorul căruia transportatorul trebuia să se prezinte la punctul de destinație indicat în declarația vamală este 22 februarie 2016.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele dosarului atestă că copia deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 decembrie 2016 a fost expediată în adresa recurenteii la 20 decembrie 2016 (f.d. 58), astfel, recursul declarat de către SRL „Multibrok-com” la 17 februarie 2017 se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege.

La 06 martie 2017, în adresa intimațiilor Biroul Vamal Bender și Serviciul Vamal a fost expediată copia recursului declarat de către SRL „Multibrok-com” cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 05 aprilie 2017 Serviciul Vamal a depus referință, solicitând declararea recursului depus de către SRL „Multibrok-com” ca fiind inadmisibil, invocând că recurenta nu a indicat motivele omiterii termenului de tranzit și nici nu a solicitat aplicarea art. 47 Cod vamal, la fel nu a fost solicitată nici prelungirea termenului de tranzit.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SRL „Multibrok-com” este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4).

Conform prevederilor art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SRL „Multibrok-com” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4) CPC.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanțele de judecată ierarhic inferioare și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Nu poate fi reținut argumentul recurente SRL „Multibrok-com” precum că în acțiunile brokerului vamal SRL „Multibrok-com” lipsesc elementele care ar demonstra vinovăția lui în încălcarea termenului de tranzit, transportatorul avînd nevoie de timp suplimentar pentru descărcarea mărfii, întrucît potrivit art. 43 alin. (1) lit. b), la plasarea sub regimul vamal de tranzit, mărfurile trebuie să fie transportate la organul vamal de destinație în termenul stabilit de organul vamal de plecare, în funcție de tipul mijlocului de transport, de distanță, de condițiile atmosferice, etc, iar conform declarației de tranzit nr. 4503T4587, termenul de tranzit a fost acordat pînă la 19 februarie 2016, însă mijlocul de transport cu marfa plasată sub regimul de tranzit a sosit la postul vamal Căușeni abia la 22 februarie 2016.

Argumentul recurente precum că, pînă la Terminalul Vamal Căușeni transportatorul avea marfă care urma să fie descărcată la Terminalul Vamal Cricova și în aceste situații termenul se prelungește din oficiu cu 24 ore, este unul lipsit de suport juridic, iar careva cereri de prelungire a termenului de tranzit conform declarației de tranzit nr 4503T4587 din 18 februarie 2016, nu au fost înregistrate.

Or, prevederile art. 47 din Codul vamal justifică omiterea termenului stabilit pentru transportarea mărfurilor aflate în regim de tranzit și încălcarea altor condiții de derulare a regimului de tranzit numai în caz de avariere sau forța majoră, ceea ce în speță nu se atestă și nu se invocă.

Alte argumente invocate în recursul declarat nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru casarea deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din CPC are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și de drept procedural, verificându-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar și nu temeinicia în fapt a acesteia.

Distinct de cele relatate, se reiterează că conform jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor indicate în procesul judecării pricinii, asupra cărora instanțele de judecată ierarhic inferioare s-au pronunțat deja în modul corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SRL „Multibrok-com” ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. art. 269-270, art. 431 alin. alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440, CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Multibrok-com” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Mariana Pitic